فصلنامه ایده های نوین روانشناسی
دوره ۵، شماره ۹ ، تابستان سال ۹۹

رابطه مهارت حل مسئله و سوء مصرف مواد در مردان معتاد خودمعرف شهر کرمانشاه

هادی رشیدی‌فرد[۱]، دکتر سعیده السادات حسینی[۲]

چکیده

هدف این پژوهش، بررسی رابطه مهارت حل مسأله با سوء مصرف مواد در مردان معتاد خود معرف شهر کرمانشاه بود. روش مطالعه حاضر از نظر هدف، کاربردی و از نظر شیوه اجراء، توصیفی از نوع همبستگی است. جامعه آماری این پژوهش، شامل کلیه معتادان مرد بود که در سال ۱۳۹۷ جهت ترک اعتیاد به مراکز دولتی یا خصوصی شهر کرمانشاه، مراجعه کرده بودند. از میان آن‌ها به کمک روش نمونه‌گیری تصادفی در دسترس، تعداد ۱۲۰ نفر به عنوان نمونه انتخاب شدند. داده‌های پژوهش توسط پرسشنامه‌های حل مسأله اجتماعی لیندا و البرگ و همکاران (۲۰۰۰) و اطلاعات شخصی سوء مصرف جمع‌آوری شدند. برای تجزیه و تحلیل داده‌های پژوهش، از نرم‌افزار آماری SPSS استفاده شد. نتایج نشان دادند، بین مهارت حل مسأله با سوء مصرف مواد در مردان معتاد خود معرف رابطه وجود دارد. همچنین نتایج نشان داد که بر اساس مهارت حل مسأله، می‌توان سوء مصرف مواد در مردان معتاد خود معرف را پیش‌بینی نمود. نتایج کلی نشان داد، بین مهارت حل مسأله با سوء مصرف مواد در مردان معتاد خود معرف رابطه وجود دارد.

واژگان کلیدی: مهارت حل مسئله، سوء مصرف مواد، مردان معتاد، شهر کرمانشاه

[۱] کارشناس ارشد روانشناسی بالینی، دانشکده علوم انسانی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد کرمانشاه، کرمانشاه، ایران (نویسنده مسئول)
[۲] گروه روانشناسی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد کرمانشاه، کرمانشاه، ایران

[Downloaded from jnip.ir on 2026-11-23]

مقدمه

اعتیاد یا وابستگی و سوء مصرف مواد، به منزله یکی از بزرگترین، مشکلات بهداشتی امروزی در دنیا است که زمینه ساز ایجاد مشکلات بسیاری برای ساختارهای اجتماعی، اقتصادی و فرهنگی است (باران اولادی، نویدیان و کاوه فارسانی، ۱۳۹۳). بسیاری از مطالعات و پژوهش های ۵۰ سال گذشته، در پی شناسایی علت‌های اصلی اعتیاد برآمدند (بخشی پور و رودسری، ۱۳۸۷). اختلال سوء مصرف مواد جوامع بشری را بیشتر از بسیاری از موارد دیگر، مورد تهدید قرار داده است. اعتیاد به منزله عادت افراد به انجام رفتار و یا مصرف ماده و دارویی است که برای فرد صدمات جبران ناپذیری به همراه داشته و کنترل و عدم مصرف در فرد، سخت تلقی می شود. به نوعی که فرد نوعی تنش اجباری در مصرف ماده، دارو و یا انجام رفتاری آسیب زننده خواهد داشت که لطمه های بسیاری در پی خواهد داشت. اعتیاد، به منزله یکی از مشکلات بزرگ در دنیا تلقی شده است که زمینه های از هم پاشی خانواده و حتی، اجتماع را فراهم می کند (داودی، مهرابی‌زاده هنرمند و هاشمی، ۱۳۹۶).

در بین عوامل گرایش به مصرف مواد، متغیرهای روانشناختی از اهمیت خاصی برخوردار است، چرا که روانشناسان معتقدند تاثیر عوامل زیستی و اجتماعی نیز باید از دریچه گرایش‌های روانی فرد بگذرد بنابراین عادت سوء مصرف مواد علاوه بر متغیرهای زیستی-اجتماعی، به متغیرهای روانشناختی از جمله نگرش افراد نیز بستگی دارد و تغییر آن می‌تواند از گرایش فرد به مصرف مواد مخدر پیشگیری کند. امروزه علیرغم ایجاد تغییرات عمیق فرهنگی و تغییر در شیوه‌های زندگی، بسیاری از افراد در رویارویی با مشکلات زندگی، فاقد مهارت‌ها و توانایی‌های لازم و اساسی هستند، همین امر، آنها را در مواجهه با مشکلات، آسیب‌پذیر نموده و در معرض انواع اختلالات روانی-اجتماعی و رفتاری قرار می‌دهد (رهبری، باباپور و صبوری مقدم، ۱۳۹۷)، همچنین همانطور که گفته شد، مصرف‌کنندگان مواد ،خصوصیات روانشناختی‌ای دارند که می‌تواند عامل خطرساز مهمی برای آنان باشد. از جمله این ویژگی‌ها می‌توان از نداشتن مهارت‌های زندگی، مانند مهارت حل مسئله، مهارت جرات ورزی، ارتباط صحیح با دیگران، سبک اسنادی و ... نام برد (الیس و راتلیف[1]، ۱۹۹۵). آموزش مهارت‌های زندگی، عوامل سبب شناختی کلیدی را با استفاده از چارچوب مفهومی مشتق شده از نظریه یادگیری اجتماعی و رفتار مشکل هدف قرار می‌دهد (بوتوین و گریفین[2]، ۲۰۱۵؛ به نقل از ولاسکو، گریفین، بوتوین و سلاتا[3]، ۲۰۱۷). تحقیقات نشان داده است که برنامه‌های آموزش مهارت‌های زندگی موجب پیشگیری از اعتیاد و کاهش گرایش به سوء مصرف مواد و الکل می‌شود (دریتسا و تئودوراتو[4]، ۲۰۱۷).

[1] Ellis & Ratillff
[2] Botvin & Griffin
[3] Velasco, Griffin, Botvin & Celata
[4] Dritsas & Theodoratou

[Downloaded from jnip.ir on 2026-11-23]

یکی از مهارت‌های بنیادین زندگی، مهارت حل مسأله است. مهارت حل مسأله یکی از موارد متعادل سازننده اثر رویدادهای منفی در زندگی افراد است و به منزله کلیه، توانایی، نگرش و مهارت ها بوده که افراد را قادر ساخته، بتوانند در برابر مشکلات زندگی، راهکارهای مؤثر و سازننده انتخاب کنند (سیدفاطمی، خوشنوامی فومنی، بهبهانی و حسینی، ۱۳۹۲).

مهارت حل مسأله نوعی سپر در برابر اثرات منفی حوادث اضطراب زای زندگی ایجاد کرده و افرادی که واجد این توانایی نباشند، بیشتر در معرض خطر سوء مصرف مواد قرار می گیرند. یکی دیگر از مباحث مهمی که به نوعی در ارتباط با حل مسأله است و نقشی اساسی در گرایش فرد به اعتیاد دارد، توانایی تصمیم گیری فرد است. تصمیم گیری به معنی فرایندی است که زمینه انتخاب بهترین راهکار در میان راهکارهای موجود را فراهم می کند (میر کمالی، ۱۳۷۳؛ به نقل از ناصری، ۱۳۹۴).

حال با توجه به پیامد های مثبتی که مهارت حل مسأله در زندگی افراد دارد و می تواند سلامت جسمی و روانی افراد را در برابر سختی و مصیبت ها محافظت کند و به منظور ترویج و ارتقاء آن را در بین گروه های سوء مصرف مواد بر آنیم رابطه مهارت حل مسأله که یکی از عوامل شکل دهی شخصیت افراد است بررسی کرده و میزان آن را بسنجیم در واقع می خواهیم به پاسخ این سوال دست یابیم که آیا افرادی که مهارت حل مسأله بالایی دارند در برابر سوء مصرف مواد ایمن هستند؟

روش شناسی

این پژوهش از نظر هدف کاربردی و از نظر شیوه اجراء توصیفی از نوع همبستگی می‌باشد. جامعه آماری پژوهش حاضر شامل معتادان مردی بود که در سال ۱۳۹۷ جهت ترک اعتیاد به مراکز دولتی یا خصوصی شهر کرمانشاه مراجعه کردند که تعداد آنها بنا به آمار به دست آمده، است. از میان افراد جامعه تعداد ۱۲۰ نفر با روش نمونه گیری در دسترس انتخاب شدند. ابزار اندازه گیری در این پژوهش پرسشنامه حل مسئله اجتماعی لیندا، البرگ و همکاران (۲۰۰۰) و پرسشنامه اطلاعات شخصی سوء مصرف بود.

پرسشنامه حل مسئله اجتماعی لیندا والبرگ و همکاران (۲۰۰۰): این پرسشنامه شامل ۸ سؤال بوده و تک بعدی است. پاسخ دهی به سؤال های این پرسشنامه بر اساس طیف لیکرت است. برای بررسی روایی این مقیاس لیندا و همکاران (۲۰۰۰) در مطالعه خود از روش بازآزمایی استفاده نموده و روایی مطلوب ۰/۷۲ گزارش کردند. همچنین برای بررسی پایایی به کمک آلفای کرونباخ پایایی ۰/۸۱ گزارش نمودند.

[Downloaded from jnip.ir on 2026-11-23]

پرسشنامه حل مسئله اجتماعی لیندا والبرگ و همکاران (۲۰۰۰): این مقیاس در بردارنده اطلاعاتی درباره شماره پرونده، سن، میزان تحصیلات، سن ازدواج، شغل، سن شروع مصرف، روش مصرف، نوع ماده مصرفی، دوز متادون اولیه در شروع درمان، دوز متادون در حال حاضر و طول مدت درمان نگهدارنده بود.

تجزیه و تحلیل اطلاعات به دست آمده از اجرای پرسشنامه ها از طریق نرم افزار SPSS 23 در دو بخش توصیفی (میانگین، انحراف معیار، جداول توزیع فراوانی و نمودار) و استنباطی (آزمون پیرسون و رگرسیون چندگانه) انجام پذیرفت.

یافته ها

در این بخش قبل از بررسی فرضیه ها نرمال بودن توزیع داده ها با استفاده از شاخص‌های چولگی و کشیدگی و آزمون نرمالیته کلموگروف-اسمیرنوف، مورد بررسی قرار گرفت که نشان از توزیع نرمال متغیرها بود. در ادامه به بررسی فرضیه های پژوهش پرداخته می شود.

فرضیه ۱: بین مهارت حل مسئله با سوء مصرف مواد در مردان خود معرف رابطه وجود دارد.

به منظور بررسی وجود رابطه بین مهارت حل مسئله با سوء مصرف مواد در مردان معتاد خودمعرف از آزمون ضریب همبستگی پیرسون استفاده شد که نتایج در ذیل آورده شده است.

جدول ۲: ضریب همبستگی پیرسون بین مهارت حل مسئله با سوء مصرف مواد

سوء مصرف مواد	مهارت حل مسأله
-۰/۷۶۴**	همبستگی
۰/۰۰۰	p

p<0/05*

P<0/001**

مطابق با جدول بالا، نتایج به دست آمده از آزمون ضریب همبستگی بین این دو متغیر حاکی از آن است کـه در بـین ۱۲۰ پاسخگوی مورد مطالعه ضریب همبستگی با سطح معنی داری α=۰/۰۰۰۰ برابر با r=-۰/۷۶۴ محاسبه شده است .از آنجا که این سطح معنی داری از سطح معنی داری مورد نظر ما α=۰/۰۵ کمتراست مدرک کافی برای رد فـرض صـفر خـود داریـم ،درنتیجه فرضیه صفر ما رد و فرضیه اصلی ما تائید می شود بنابراین نتیجه می گیریم که بین مهارت حل مسأله با سوء مصرف مواد در مردان معتاد خود معرف رابطه منفی و معناداری وجود دارد. به عبارتی دیگر با افزایش مهارت حل مسـأله میـزان سـوء مصرف مواد در مردان معتاد خود معرف نیز کاهش می یابد.

[Downloaded from jnip.ir on 2026-11-23]

فرضیه ۲: بر اساس مهارت حل مسئله می‌توان سوء مصرف مواد در مردان معتاد خودمعرف را پیش‌بینی نمود.

به منظور بررسی پیش‌بینی سوء مصرف مواد در مردان معتاد خودمعرف بر اساس مهارت حل مسئله از رگرسیون استفاده شد که نتایج در ذیل آورده شده است:

جدول ۳: نتایج تحلیل رگرسیون برای پیش‌بینی سوء مصرف مواد در مردان معتاد خودمعرف بر اساس مهارت حل مسئله

	خلاصه مدل (Model Summery)			تحلیل واریانس(Anova)
روش	R	R^2	R^2 تنظیم‌شده	F
همزمان	۰/۵۸۰	۰/۳۳۶	۰/۳۱۴	*۲۱/۴۲

با ورود متغیر پیش‌بین به معادله پیش‌بینی، ضریب تبیین ۰/۳۱۴ به دست آمد، که نشان میدهد متغیر حل مسئله، قادر به تبیین ۳۱/۴ درصد واریانس سوء مصرف مواد در مردان معتاد خودمعرف می‌باشد و مهارت حل مسئله به صورت منفی و معنادار قادر به پیش‌بینی سوء مصرف مواد در مردان معتاد خودمعرف بوده است یعنی با افزایش مهارت حل مسئله، میزان سوء مصرف مواد در مردان معتاد خودمعرف کمتر می‌شود.

جدول ۴: ضریب پیش‌بینی سوء مصرف مواد در مردان معتاد خودمعرف

متغیر	ضریب غیراستاندارد B	خطای انحراف استاندارد	ضریب غیراستاندارد β	سطح معناداری
مهارت حل مسأله	۰/۱۹	۰/۲۴	۰/۴۷۶	۰۰/۰۰

مطابق با جدول بالا، مهارت حل مسئله در پیش‌بینی سوء مصرف مواد در مردان معتاد خودمعرف ۰/۴۷۶ بوده است، به عبارتی مهارت حل مسئله می‌تواند تا ۴۷/۶ درصد از سوء مصرف مواد در مردان را پیش‌بینی کند.

بحث و نتیجه گیری

همانطور که در نتایج تحلیل فرضیه اول به آن اشاره شد، مهارت حل مسئله میزان سوء مصرف مواد در مردان معتاد خودمعرف را کاهش می‌دهد. این نتایج با یافته های معصومی مفرد، علیزاده، خامسان (۱۳۹۳)؛ ریاحی (۱۳۹۲)؛ صابر، موسوی و صالحی (۱۳۹۰)؛ خانجانی، اسمری و امین‌زاده (۲۰۲۰)، قبادی، کاظم‌نژاد، جعفری و شفیعی‌پور (۲۰۲۰)، حبیبی، نیکبخت، شعبانی و صالح‌مقدم (۲۰۱۶)، تاجیک‌زاده، زارع و عباسی (۲۰۱۶) همخوانی دارد. در تبیین این نتایج می توان گفت، یکی از عواملی که در شکل گیری اعتیاد می تواند مؤثر باشد، ضعف فرد در مهارت های حل مسأله است. مهارت حل مسأله یکی از

[Downloaded from jnip.ir on 2026-11-23]

موارد متعادل سازننده اثر رویدادهای منفی در زندگی افراد است و به منزله کلیه، توانایی، نگرش و مهارت ها بوده که افراد را قادر ساخته، بتوانند در برابر مشکلات زندگی، راهکارهای مؤثر و سازننده انتخاب کنند. مهارت حل مسأله نوعی سپر در برابر اثرات منفی حوادث اضطراب زای زندگی ایجاد کرده و افرادی که واجد این توانایی نباشند، بیشتر در معرض خطر سوء مصرف مواد قرار می گیرند. مطالعات بسیاری نیز به نتایجی مشابه دست یافتند از جمله اینکه معصومی مفرد و همکاران (۱۳۹۳) در مطالعه ای به مقایسه کارکردهای اجرایی بازداری و حل مسأله در نوجوانان با و بدون سوء مصرف مواد مخدر پرداختند. یافته‌های این پژوهش که نشان داد، افراد معتاد در کارکردهای اجرایی بازداری و حل مسأله ضعیف تر از افراد بدون سوء مصرف مواد می باشند، می‌تواند در برنامه‌های پیشگیری و آموزشی مورد استفاده قرار گیرد. همچنین ریاحی (۱۳۹۲) در مطالعه ای به مقایسه طرح‌واره‌های ناسازگار اولیه و سبک‌های تصمیم گیری در افراد سوء مصرف‌کننده شیشه و هروئین با افراد عادی در شهر شیراز پرداخت. نتایج نشان داد که از نظر سبک های تصمیم‌گیری میان دو گروه شیشه و هروئین تفاوت معناداری دیده نشد؛ اما بین گروه شیشه و هروئین با گروه غیر مصرف‌کننده از نظر سبک تصمیم‌گیری منطقی تفاوت معنا دار وجود دارد. خانجانی و همکاران (۲۰۲۰) در مطالعه ای به بررسی اثربخشی مهارت‌های حل مسئله در آموزش گروهی بر پتانسیل اعتیاد سربازان پرداختند. یافته ها نشان داد که آموزش حل مسئله در کاهش پتانسیل اعتیاد موثر بوده است و آموزش مهارت‌های حل مسئله به صورت گروهی، ۵۲ درصد از واریانس کل متغیر بالقوه اعتیاد را تشکیل می‌دهد. آموزش مهارت‌های حل مسئله، با افزایش ظرفیت روانشناختی به سربازان کمک می‌کند تا با سازگاری با محیط، تمایل خود به اعتیاد را کاهش دهند. حبیبی و همکاران (۲۰۱۶) در مطالعه ای به اثربخشی مهارت حل مسئله خانواده محور بر میزان عود، خودکارآمدی و عزت نفس در سوء مصرف‌کنندگان مواد پرداختند. یافته‌های تحقیق نشان داد که مهارت های حل مسأله منجر به افزایش عزت نفس و خودکارآمدی فرد شده و همچنین کاهش سوء مصرف مواد شده است.

در بررسی فرضیه دوم، نتایج پژوهش نشان داد که مهارت حل مسأله، سوء مصرف مواد در مردان معتاد خود معرف را پیش‌بینی می‌کند. به عبارتی نتایج این بررسی نشان می‌دهد که هرچه مهارت حل مسئله و تصمیم‌گیری بالاتر باشد، مردان معتاد خودمعرف نیز، سوء مصرف مواد پایین‌تری خواهند داشت. در تبیین نتایج باید گفت، در سال های اخیر رویکردهای متفاوتی برای درمان سوء مصرف مواد مورد توجه قرار گرفته است که یکی از مهمترین آن، آموزش مهارت های زندگی برای ترک سوء مصرف مواد بوده است. از طریق اموزش مهارت های زندگی، فرد می تواند ضمن برقراری روابط سالم و دوستانه با همسلان و سایر افراد خود را جمع مطرح کرده و نیاز به احترام را براورده می کند. در نتیجه فردی که توانایی در مهارت های تصمیم گیری به عنوان یکی از مهارت های زندگی داشته باشد، بهترین بازخورد رفتارش را می بیند و نیازی نیز برای جبران بازخوردهای اشتباه، دست به سو ء مصرف مواد بزند (ناصری، ۱۳۹۴).

[Downloaded from jnip.ir on 2026-11-23]

اگرچه پژوهش محدودیت هایی با خود به همراه داشته است. از جمله نوع ابزار اندازه گیری که محدود به پرسشنامه‌ها شده و از سایر ابزارها استفاده نشده است و نمونه های شرکت کننده در پژوهش که صرفا تعدادی از معتادان شهر کرمانشاه بوده‌اند و تعمیم آن به سایر معتادان باید با احتیاط صورت گیرد، در مجموع یافته‌های حاصل از این پژوهش در راستای سایر تحقیقاتی که در زمینه سوء مصرف مواد مخدر، تایید کننده‌ی رابطه منفی و همچنین داشتن نقش پیش‌بین متغیر مهارت حل مسئله با سوء مصرف مواد بود. این یافته برای دست اندرکاران سلامت روان و مسئول در ارتقاء سطح سلامت جامعه، درمانگران و سازمان‌های مسئول در زمینه خدمات روانشناسی و مشاوره به معتادان و سازمان‌های ترک اعتیاد می‌تواند کمک‌کننده و راهنما باشد؛ همچنین برگزاری کارگاه‌های روان‌درمانی و آموزش مهارت‌های حل‌مسئله (مانند آنچه در پروتکل آموزشی مهارت‌های زندگی آموزش داده می‌شود) به افراد دارای سابقه مصرف مواد مخدر در جهت غلبه بر تنش‌های ناشی از مصرف مواد پیشنهاد می‌شود.

منابع

باران‌اولادی، صادق؛ نویدیان، علی و کاوه‌فارسانی، ذبیح اله .(۱۳۹۲). بررسی رابطه اعتیادپذیری با ویژگی‌های شخصیت، همنوایی و جنسیت، انشگاه علوم پزشکی شهرکرد، ۲: ۳۳-۴۲

بخشی پور رودسری، قاسم. (۱۳۸۷). بررسی رابطه میان رضایت از زندگی، سبک مساله گشایی و نگرش مذهبی با مصرف مواد مخدر در میان زنان. پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه آزاد کرمانشاه.

داودی فریبا، مهرابی زاده هنرمند مهناز، هاشمی سید اسماعیل.(۱۳۹۶). رابطه عِلّی سبک های والدگری و سبک دلبستگی ناایمن با آمادگی به اعتیاد، از طریق میانجی گری ویژگی های شخصیتی و سبک های هویت در دانشجویان. فصلنامه علمی-پژوهشی اعتیادپژوهی، ۱۱ (۴۲) :۱۲۵-۱۴۰

رهبری، نسرین؛ باباپور، جلیل و صبوری‌مقدم، حسن .(۱۳۹۷). اثربخشی آموزش مهارت‌های حل مسئله و جرات‌ورزی بر تغییر نگرش نوجوانان دختر نسبت به سوء مصرف مواد، اعتیادپژوهی، ۱۲(۴۸)

ریاحی، فاطمه .(۱۳۹۲). مقایسه طرحواره‌های ناسازگار اولیه و سبک‌های تصمیم‌گیری در سوء مصرف‌کنندگان شیشه، هروئین با افراد عادی. پایان‌نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه شیراز، پردیس بین‌الملل.

سیدفاطمی، نعیمه؛ خوشنوای فومنی، فاطمه؛ بهبهانی، نسرین و حسینی، فاطمه .(۱۳۹۲). ارتباط مهارت حل مسئله با مصرف قرص اکستاسی در نوجوانان، روان پرستاری، ۱: ۱۹-۲۷

صابر، فاطمه؛ موسوی، سیدولی‌اله و صالحی، ایرج .(۱۳۹۰). مقایسه ویژگی‌های شخصیتی و سبک‌های حل مسئله در مردان معتاد و غیرمعتاد، اعتیادپژوهی، ۵(۱۹): ۳۹-۵۶

[Downloaded from jnip.ir on 2026-11-23]

معصومی‌فرد، طاهره؛ علیزاده، حمید و خامسان، احمد .(۱۳۹۳). مقایسه کارکردهای اجرایی بازداری و حل مسئله در نوجوانان با و بدون سوء مصرف مواد مخدر، اعتیادپژوهی، ۳۲: ۱۳۷-۱۵۶

ناصری ، فرشاد .(۱۳۹۴). خود امتدادی روانی و سلامت روانی. تهران: نسل نواندیش

Dritsas, I. & Theodoratou, M. (2017). Findings from a Large-Scale Empirical Research on Substance Abuse Prevention in Greece. Global Journal of Addiction & Rehabilitation Medicine, 2(5), 1-9.

Ellis, T. E. & Ratillff, K. G. (1995). Cognitive characteristics of suic idal and nonsuicidal psychiatric inpatients. Cognitive therapy & Research, 10(6), 625- 634

Ghobadi, M., Kazemnezhad Leili, E., Jafari Asl, M., Shafipour, S. Z. (2020). The Relationship Between Social Skills and Attitude Towards Substance Abuse Among High School Students, Journal of holistic nursing and midwifery, 30(3)

Habibi, R., Nikbakht Nasrabadi, A., Shabany Hamedan, M. & Saleh Moqadam, A. (2016). The Effects of Family-Centered Problem-Solving Education on Relapse Rate, Self-Efficacy and Self Esteem Among Substance Abusers, international journal of high risk behaviors, 5(1).

Khanjani S, Asmari Bardezard Y, Mohammad Aminzade D. (2020). The Effectiveness of Group Training Problem-solving Skills on Soldiers' Addiction Potential. J Mil Med, 22 (1) :46-53

Tajikzadeh, F., Zaree, F., Abbasi, F. (2016). The comparison of the problem solving style and abstract thinking between men undergoing methadone maintenance treatment (MMT) and men without addiction, International journal of applied behavioral sciences, 3(3)

Velasco, V., Griffin, K. W., Botvin, G. J., & Celata, C. (2017). Preventing Adolescent Substance Use through an Evidence-Based Program: Effects of the Italian Adaptation of Life Skills Training. Prevention Sciences, 28, 1-12.

[Downloaded from jnip.ir on 2026-11-23]

فصلنامه ایده های نوین روانشناسی
دوره ۵، شماره ۹ ، تابستان سال ۹۹

The Relationship between problem solving with drug abuse in addicted men in Kermanshah

Abstract

The present study intended to examine the relationship between problem-solving skill and drug abuse among self-introduced male addicts in Kermanshah City. In terms of purpose, this is an applied research and the method of the study is descriptive correlational. The statistical population included all of the male addicts who referred to state and private treatment-centers of Kermanshah City in 2016. Using random convenience sampling, 120 people were chosen as sample. The data was collected via Linda et al. Social Problem-Solving Inventory (2000), and drug abuse personal information. To analyze the data, SPSS software was used. The findings showed that there is a relationship between problem-solving skill and drug abuse among self-introduced male addicts. The findings also showed that drug abuse among self-introduced male addicts can be predicted based on problem-solving skill. The overall results showed that problem-solving skill is related to drug abuse among self-introduced male addicts.

Keywords: Problem-solving skill, Drug abuse, Make addicts, Kermanshah city

[Downloaded from jnip.ir on 2026-11-23]

فصلنامه ایده های نوین روانشناسی
دوره ۵، شماره ۹ ، تابستان سال ۹۹

[Downloaded from jnip.ir on 2026-11-23]